alene — og helt være deres Befæstning. En Trumpet i den ene Haand og en tom Krukke med et Lys i, i den anden. Det er „Herrens Sværd og Gideons." Med disse skal Fjenden jages paa Flugt og Israel frelses. Underlige, mægtige Gud, der kan lægge sin Kraft i saa skrøbelige Midler. Og hvor daareagtigt tager ikke denne Hær sig ud for det naturlige Øje. Men hvor skønt for dem, der med Aandens Sans kan se dem gaa i Kampen i barnlig Tro paa en almægtig og alvis Gud.

Hvad nytter det at stride mod ham! „Er han for os, hvo kan da være imod os." „Hans trofaste, usvigelige Ord er talt: Du skal slaa Midianiterne som en Mand," og den som tør tro ham, frelser Israel.

Der ligger Sehabs og Zalmunnas Hær i Dalen. Mægtig, velbevæbnet, tryg og sikker sov de i deres Telte. Hvem kunde forstyrre dem? Hvem turde angribe dem? Kunde de ikke trodse alt? Men de kendte ikke Israels Gud.

Med eet brager det i Skoven. En Lyd, som aldrig før er hørt i Krigene! Det er de 300 Krukker, der sønderbrydes. Saa skinner de 300 Lys ud i Mørket, og Lyden af 300 Trumpeter lyder ud over Dalen. Rædsel griber den mægtige Hær, og i Krigernes Hastværk med at komme bort tramper de hinanden ned og slagter hinanden, saa i kort Tid laa Dalen fuld af døde og saarede og de smaa mismodige Rester af Hæren, vare let overvundne. Guds og Israels Fjender var ødelagt. Guds og Gideons Sværd havde sejret. Undret var sket. Disse Daarer, der turde gaa i Tro paa Herrens Ord, havde sejret. Dette Under har gentaget sig mange Gange i Tidernes Løb, ja saa ofte, at vi har ophørt at undres over Underet. Er det ikke sket de tusinde Gange, at en Missionær er gaaet ene ud i Hedningeverdenen for at besejre den og styrte den mægtige, dybt rodfæstede Afgudsdyrkelse, bevæbnet med Livets og Lysets Ord; Evangeliet om en korsfæstet, opstanden og himmelfaren Frelser, hans Sacramenter og Bønnen i hans Navn. Og med disse Vaaben har han sejret i Tro paa Gud. Sker det ikke hver Gang en Præst gaar hen paa en aandelig død Egn, hvor Folk sover den aandelige Dødssøvn, tryg som Hæren i Dalen, og naar Lyset skinner, og Trompeten giver det rette Lyd, saa vaagner de sovende og døde.

Herrens Sværd og Gideons er endnu mægtige til at besejre Fjenderne.

„Men vi har denne Skat i Lerkar," siger Paulus, „for at den overvættes Herlighed maa være Guds." Lad os kun være Daarer for Kristi Skyld og ikke være for varsomme med Krukkerne. Lad dem kun gaa i Stykker, saa Guds Herligheds Lys kan skinne ud i Mørket, saa skal vi ogsaa frelse Israel.

Sølvbryllup.

Ja den Slags Ting hører man jo om nu og da — selv om det ikke falder i hver Mands Lod. Den 7. April var nemlig Pastor N. Hansens Bryllupsdag. For fem og tyve Aar siden holdt Pastor N. Hansen og Hustru Bryllup i Watsonville, California — altsaa kunde de nu holde Sølvbryllup. Det er jo fin Sag at holde Fest, naar man har mange Venner. — Hvem skal man indbyde? og hvem ikke? naar man nu ikke kan indbyde alle. Ja, saa lad helt være — det var Pastor Hansens og hans Hustrus Beslutning.

Menigheden tænkte nu lidt anderledes. Derfor planlagde Præstefolkenes Venner en Fest, som skulde være en Overraskelse — hvad den vist ogsaa blev. Pastor Beck og undertegnede var underrettede om Planen og lovede at bistaa Menigheden i dens Foretagende. En Forløber for Menighedens Overraskelse indtraf, idet undertegnede og Pastor Hansen sad og samtalede paa Pastor Hansens Studereværelse. Pludselig stod Pastor J. Simonsen fra Chicago foran os. Han lykønskede „Brudgommen" — „Præsten", „Sekretæren" og sidst men ikke mindst „Redaktøren" — samt noget med „Geografisk Selskab."

Nedenunder hørtes kendte Stemmer. Mrs. Joh. Simonsen, Pastor P. M. Petersen og Hustru, Mr. N. Petersen og Hustru fra Farmington, Minn., var komne for at overraske paa egne Vegne. Jeg tænkte: Nu ødelægger de nok det hele for Menigheden — men nej! De holdt i al Troskyldighed — hver sin „Brudetale" om Eftermiddagen — hvor mangt et Minde blev draget frem. Pastor Petersen havde skrevet en Sang i Dagens Anledning, som blev affunget. Eftermiddagen gik hurtig, som man kan tænke sig, naar gamle Skolekammerater kommer til at mindes „Datidens" lyse Hoveder.

Hele Huset, fremmede og alle, var indbudte til Aftensmad hos Købmand Petersen — hvor vi opholdte os til hen paa Aftenen — uden dog at Maden blev færdig. Endelig kom Budet: Præstehuset er taget i Besiddelse, Kirkens Basement ligeledes. Se, det var „Surprise" paa „Surprise". Var man overrasket med at se de mange Folk i Præstehuset, hvor Pastor Beck og Hustru saaes blandt Gæsterne, var man det ikke mindre med at se, hvad flittige og kærlige Hænder havde anrettet i Basementet. De lange Borde var dækkede med gode Retter. Dekorationen fortjener særtjener særlig at bemærkes. Den var smagfuld, den vidnede om baade Udgifter og Eftertanke.

Ved Bordet sad Pastor Hansen og Hustru med deres Børn — en ved højre og 2 ved venstre Side ved samme Bord; paa modsatte Side saaes Pastor Beck og Hustru, Pastor J. Simonsen og Hustru, Pastor P. M. Petersen samt H. W. Bondo og Hustru, ligeledes Mr. N. S. Nielsen og Hustru fra Hutchinson, som ogsaa var kommen for at lykønske.

At der skulde holdes Bordtaler, det havde man paa Fornemmelsen, saa det overraskede ikke, at Mr. Petersen rejste sig og bød Forsamlingen velkommen og hvad mere der hører til ved saadan en Lejlighed. Han sluttede med at minde om, man havde jo næsten et „Utal" af Taler — „Provst" og X—er. Ja, der var foruden Kredsformanden 3 X—er. „X is the unknown quantity — you know". Alle de fremmede talte kort og alvorligt — undertiden med et Stænk af Humør. — Pastor Hansen sluttede med en Tak til alle de Venner, som havde været med til at berede ham og hans denne Glæde. Ligeledes lidt om Livets Glæde og Livets Alvor, men frem for alt den Naade, de havde været Genstand for i de 25 Aar, som nu var tilbagelagt. Efter Maaltidet blev Pastor Hansen og Hustru overrakt en smuk og kostbar Gave — en Sølvskaal, guldvletteret indvendigt — som tillige indholdt ikke saa ganske faa Sølvdollars.

Fra tilrejsende saas Gaver i Form af „Cut Glass" og Sølvgenstande. Pastor P. M. Petersen gav os en Prøve paa Northfield Digtning.

Tilegnet Past. og Mrs. N. Hansen deres Sølvbryllup den 7. April 1913.

Mel. Blandt Engle vil jeg være.

En Mindesten nu sættes
Paa denne Dag saa skøn,
Med Glæde Sjælen mættes
Og priser Gud i Løn,
Fordi han eder førte
I disse mange Aar,
Og Hjertets Bønner hørte
Trods Modgangs trange Kaar.

Paa denne Dag I mindes
Om eders Bryllupsdag,
Da I for Herrens Alter
Forenedes til eet
Den store Gud har ledet
Jer indtil denne Stund,
For hvilket han bør prises
Af hele Hjertets Grund.

Min gamle Ven og Broder
I Gerningen saa stor,
Jeg mindes godt de Dage,
Da vi paa Bænken sad.
Og Herren lod det lykkes,
Vi begge fik en Plads
Udi hans Kirkes Virke
Forkynde Livets Ord.

Til Lykke da med Dagen,
Som vi nu fejre her.
Gud hjælpe jer i Striden
At have Blikket vendt
Mod Hjemmet i det høje,
Den hellige Guds Stad,
Saa I med eders Kære
Maa blive evig relst.

P. M. Petersen.

Efter første Bord var hævet, spillede Miss Anna K. Hansen et Par Violin-Soloer. Tiden blev ellers benyttet til Samtale, indtil det var Tid til at bryde op.

Pastor Hansens har 3 Børn levende, nemlig Anna K. Hansen, der har taget Postgraduate for M. A. 1911—12 ved Universitetet og er nu Lærinde i Superior, Wis. Astrid J. A. Hansen studerer ved Statsuniversitetet. Adolf er i Junior Klassen, South High School — saa det ser næsten ud til, at alle Pastor Hansens „gamle" Bøger gerne kan komme i Brug endnu en Gang.

Pastor Hansen og Hustru tilbragte de første 8 Aar af deres Samliv paa Pacific Kysten. Har været 2 Aar i Jamestown, Kan., 6 Aar i Cedar Falls, Ia., 3 Aar i Oregon, Wis., og henved 7 Aar i Minneapolis.

Det er skønt at være med, hvor Mennesker vil glæde hinanden. Man maa saa ofte være med, hvor det ikke er Hensigten, derfor er det som en dejlig forfriskende Luftning, hvor man mærker, det er Hensigten. Det mærkede vi ogsaa her. Det er maaske dobbelt skønt, naar det er Menigheden, som vil glæde sine Præstefolk. Thi vi Præster spørger maaske oftere end andre Folk: Hvad udretter vi egentlig? Er der i Grunden nogen, som bryder sig stort om vor Gerning, vor Familie o. s. v. Derfor tror jeg, det er godt for en Præst at mærke: Jo, der er ogsaa Folk, som sætter Pris paa dit Arbejde, som gerne vil glæde baade dig og din Familie. Det er saa Taknemmelighets-Gælden, vi skal prøve at afbetale med vor Genkærlighed, ved at gaa Guds Budords Veje. Men ikke der her og der sidder en modløs Præst eller Præstekone — hendes Del af Livets Byrder er ikke de mindste — som gerne vilde mærke lidt til Menighedens Kærlighed? Men vent ikke, til der bliver Sølvbryllup — thi det turde blive for sent.

En vellykket Fest. En Aften rig paa Minder og rig paa Guds Naade. Maa Guds Velsignelse stedse være ny om Præstefolkene saavel som Menigheden i Minneapolis.

H. W. Bondo.

Lidt fra Distriktsmødet i Chicago.

Efter forudgaaende Indbydelse holdt den vestlige Distrikt af Illinois Kreds sit Foraarsmøde i Golgatha Menighed i Chicago, 2—6 April. Mødet aabnedes Onsdag Aften den 2. April, hvor Kredsformanden forrettede Alterhjenesten og Pastor J. P. Heede prædikede om Jesus som Paaskelammet hvis Blod maatte flyde til en Genløsningsbetaling for os. Det blev fremdraget om Paaskelammet i Ægypten, hvis Blod maatte strøges paa Dørstolpene for at fri Beboerne fra Dødsengelen. Det vilde intet have nyttet disse Hebræere om de havde holdt de allerfromme Andagsøvelser i deres Huse, hvis ikke de havde haft Dørstolperne bestrøgne med Blodet. Blodet var Løsepengene for den førstefødte, og intet andet. Paa samme Maade er „vort Paaskelams" Jesu Kristi Blod den eneste Løsesum, der kan fri os fra Død, Dom og Helvede.

Og fordi dette Paaskelam Kristus er slagtet for os, derfor kan vi holde Højtid.

Det er altid en høj Tid naar vi, en Flok af dem, der deler samme dyrebare Tro som vi, Faar Lov til i skøn broderlig Harmoni at holde Fest i Herrens Hus flere Dage i Træk. Dog først da bliver Højtiden rigtig højnende for Aand, Sjæl og Hjerte, naar vi fejrer den med Renheds og Sandheds usyrede Brød, som vor Tekst lægger os paa Hjerte.

Kredsformanden erklærede derefter Mødet aabnet i den treenige Guds Navn, hvorefter Pastor P. Nielsen ønskede de tilstedeværende velkommen og mindede os om Ordet i den 36. Salme, 9. Vers: „Du — Herre! — skal give dem at drikke af din Lifligheds Bæk."

Torsdag Eftermiddag Kl. 2½ samledes vi igen, og efter en Andagtsstund indledte Pastor Pedersen det første Emne: „Den brede Vej og den trange Sti". „Den brede Vej" er Syndens Vej, men den fører til Døden ligesaa sikkert som en dødbringende Svulst fører den legemlige Død med sig. Man vil ikke kalde det hjerteløst af en Læge, om han siger til Patienten: „Du maa opereres for den Svulst ellers kan du ikke leve," men man kalder det tidt hjerteløst, naar Præsten siger til sine Tilhørere: „Uden I omvende eder komme I aldrig ind i Himmeriges Rige."

Mange Mennesker vil gerne til Himlen, men de vil vandre deres egen Vej. De tager det ligegyldigt med Synden. De gaar Syndens brede Vej og venter dog at komme til Himlen.

Mange mener at ville gøre det bedste de kan, de tror paa Børnelærdommen om Jesu Død, men de har aldrig erkendt at de er fortabte og fordømte Syndere. Denne Erkendelse maa først vækkes, og da kommer Angstraabet frem, som vi hører hos Profeten Esajas: „Ve mig!" Da bliver Spørgsmaalet som hos Paulus: „Herre! hvad skal jeg gøre?" Og da finder man Vejen til Korsets Træ med bøjede Knæ.

Herfra — fra Korset — begynder da Vandringen paa den trange Sti, og det bliver en Vandring under Korset — Daabsvejen — idet vi lærer at leve med Kristus, som vi ved Daaben er indpodet i ham.

„Den som hører Kristus til er een Aand med ham."

Pastor P. Nielsen citerede Ordet Math. 7, 15: „Vogter eder for de falske Profeter" og forklarede det derhen, at det var de falske Profeters Vis at lære: „Det gaar ikke saa strængt til." Man kan gerne leve, som man lyster, og dog komme til Himlen, men dette er „svigefulde Arbejder." Pastor Pedersen sang Sangen Nr. 267 i Sangeren: „Jeg ved en Vej, som fuld af Trængsel" Et Par Solosange blev sungne, den ene af Miss Schack og den anden af Sporvognskonduktør Athanasius Hjortsvang.

Om Aftenen prædikede et Par af de tilstedeværende Præster, og Dagen sluttedes med glade Lovsange.

Fredag begyndte vi igen Kl. 2½ med at synge Salmen 310. Pastor Pedersen læste en Del af det 13. Kapitel i Hebræerbrevet og lede os i Bøn.

Derefter blev Emnet: „Guds Børns rette indbyrdes Forhold som Betingelse for Guds Riges Fremme" indledt af Pastor Heede:

At fremme Guds Rige er jo og maa nødvendigvis være alle sande Guds Børns Længsel og Opgave; thi Guds herlige Navn æres gennem Guds Riges Udbredelse i Verden, og enhver sand og oprigtig Kristen maa fremfor alt søge Guds Ære.

„Ikke os, Herre! ikke os, men dit Navn være Ære." (Sal. 115, 1).

Det er jo ogsaa Guds Børns daglige Bøn: „Dit Rige komme!"

Vi vil først se lidt paa hvad Guds Rige er, og her har vi jo Svaret i Rom. 14, 17: Guds Rige er Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand.

Retfærdighed.

Vi lever i en Verden, som er fuld af Uretfærdighed, saa at det næsten kunde synes som en bidende Satire, naar man vil tale om Retfærdighed, idet Herrens Ord lærer at „Der er ingen retfærdighed end ikke en"

„Gud Herren saa til Jorden ned
Fra høje Himmelsale
Og ledte om Retfærdighed
Paa Bjerge og i Dale,
Men trindt paa Jord ej fandtes en
For Gud uskyldig, hjerteren,
Al Verden ubesmittet.

Men Gud vil ingen Synders Død,
Og Raad han har udgrundet,
Derfor det over Jorden lød:
Den rene har jeg fundet,
Det er min Søn, men dog en Mand
Og blive skal for mig som han
Enhver, som tror paa Sønnen."

Her er altsaa Retfærdigheden ved Troen paa Kristus Jesus, og hvor ikke denne Retfærdighed er flyttet ind i Hjertet, der er kun Uretfærdighed.

Jesus er Retfærdighedens Konge.

Guds Riges Konge.

Den romerske Landshøvding i Jerusalem spurgte Jesus: „Er du en Konge?" og han faar til Svar: „Jeg er Konge i Sandhedens Rige."

Dette Svar forstod den fornemme Romerhøvding ikke. Magt og Herrevælde, Svig og Undertrykkelse var Kapitler, som han vistnok var vel forfaren i men — Sandhed og Retfærdighed. — Her staar Pilatus som det uudslettelige Spørgsmaalstegn i Verdenshistorien. Men Kongen, som er Retfærdighed, har grundlagt sit Sandhedsrige — Retfærdighedsrige — Guds Rige — hernede, og dette Rige indført ved Helligaanden i de troendes Hjerter bliver til Guds Barns Liv.

Fred!

Verden er fuld af Ufred. Krigsrygter svirrer jo i Luften, men ved Jesu Fødsel sang Englemunde: „Fred paa Jord!" Og han — den nyfødte af Davids Rod og Slægt — han grundede et „Fredsrige" i en Fredløshedens Verden. Dette Rige har forplantet sig til vore Slægter — Et Rige kommen fra Gud altsaa — Guds Rige.

Glæde i den Helligaand.

Hvad er Livet uden sand og oprigtig Glæde, og dog er Verden saa usigelig fattig paa denne Livets allerkønneste Værdi. Græde kan Menneskebarnet fra Fødselen af men Glædens Smil maa læres. Ogsaa dette tog Gud Hensyn til, da han sendte sin enbaarne Søn hernede, derfor tonede Englesangen om „en stor Glæde for alle Folk."

Saa mange som annaume disse Velsignelser kommen fra Gud — Guds Rige — de er Guds Børn, og det er Jesu Mening at føre dette Guds Rige ind — ikke alene i Verden i Almindelighed men ind i den Verden, som hedder Menneskehjertet.

Her er det han har brugt og vil bruge alle sine Venner — alle dem, der er Guds Børn formedelst Troen paa Kristus Jesus, og her kommer vi saa til Kærnen af vort Spørgsmaal:

„Guds Børns rette indbyrdes Forhold."

I Krigens Tid maa en Arme staa sammen om den skal have noget Haab om Sejr. General Rosecrans tabte et Slag ved Chickamauga i Tennesee just fordi han ved en Fejltagelse delte sin Hær.

Nu, dette tyder paa noget højere, thi Guds Riges Udbredelse er en Kamp, ihvorvel vore Stridsvaaben er ikke kødelige men aandelige — dog mægtige til Befæstningers Forstyrrelse.

De forenede Staters Motto: „E pluribus unum" betyder frit oversat: „Enhed i Mangfoldigheden". Guds Børn kan bestaa af en underlig Mangfoldighed af Karakterpræg, Stand, Dannelse, Udvikling o. m. men alt dette maa bøjes ind under — Enheden i Kristus.

Man maa stille sig i et Retfærdighedens-, et Fredens-, et Glædens Forhold til de andre Guds Børn. Med andre Ord: i et Kærlighedens Forhold til Jesu Venner.

Der fortælles os i Apostlehistorien at: Guds Børn var endrægtig tilsammen til Bøn og da kom Pinsen med en Tilvækst af 3000 Sjæle.

Om alle disse læser vi i Ap. G. 2, 44—47 at de holdt sig tilsammen og delte alt med hverandre i inderlig Broderkærlighed, og Resultatet deraf var, at Gud lagde daglig en Mængde Mænd og Kvinder til de frelstes Tal — Guds Riges Udbredelse.

Den gode Hyrdes Gerning er at samle sit Folk til „Aandens Enhed i Fredens Baand," medens der staar om Ulven: „Ulven røver og adspreder".

Og Jesus siger: „Hvo, som ikke samler med mig, han adspreder." (Math. 12, 30).

Altsaa: „Guds Børns rette indbyrdes Forhold som Betingelse for Guds Riges Fremme — maa være: Harmoni, — Endrægtighed — Broderkærlighed, saa det kan kendes paa os som Lysets Børn at Natten hun er nu omme.

Pastor L. Pedersen: Guds Riges Liv kan findes i et Guds Barn i forskellig Udvikling, men under dette gælder det at „agte i Ydmyghed andre højere end os selv" — at se det gode hos de andre.

„Lader os give Agt paa hverandre og opmuntre hverandre til Kærlighed og gode Gerninger, og ikke forlade vor egen Forsamling, som nogle have for Skik."

Djævelen vil altid sætte Splid mellem Guds Børn, men dersom I bide og æde hverandre, da ser til at I ikke fortæres af hverandre.

Pastor Nielsen: En Hammer kan slaa store Slag, men dersom den opløses i Atomer, er den virkningsløs, saaledes ogsaa Guds Børn. Lad dem staa sammen i „eet Hjerte" og lad dette ene Hjerte være „Jesu Hjerte", deri laa den første Menigheds Liv, Styrke og Glæde.

Mrs. Linden paamindede om at opmuntre dem, som var nær ved at tabe Modet og vise, at man har Kærlighed til dem og vil fremme deres Vel.

Pastor Pedersen spurgte: Hvad skal man gøre med dem, som er kantede?

Miss Andreasen udtalte, at man maatte gøre Forskel paa den Broder, der af Svaghed begik Fejl, og den, der levede et forargeligt Liv, medens han dog førte kristelige Talemaader.

Pastor Nielsen: Man kan hjælpe i Kærlighed, den som vil hjælpes, men der er dem, som paa ondskabsfuld Maade gaar og opdigter Løgn. Dem maa man helst intet have med at gøre.

Fredag Aften prædikede Missionær N. G. Jensen klart og alvorsfuldt om at vaage og være rede til enhver Tid at møde Jesus, at ikke vi staar bestæmmet i hans Tilkommelse. Det var en gribende Alvorstund.

Pastor Heede talte kort bageiter og denne dejlige Dag i Herrens Hus sluttede med inderlig Bøn om at vi maatte faa Lov at bo i Herrens Hus i al Evighed.

Søndag er jo altid „den store Dag i Høstiden," og vi var hele Dagen i Guds Hus.

Efter Søndagsskolen prædikede Pastor Heede over Dagens Evangelium: „Den gode Hyrde".

Søndag Eftermiddag var der Ungdomsmøde, men Kirken var fuld af ældre og yngre og en livlig Samtale udspandt sig over Emnet: „Ungdommen og Kirken." Særlig var det skønt at høre flere af de unges Vidnesbyrd om denne Sag.

(Sluttes paa Side 6.)

KRISTELIGE FORTÆLLINGER

(Revideret til April 1913.)

AF DE UNGES BIBLIOTEK.

Gennem Kors til Krone. Af E. v. Mitzlaff. Fra Tysk ved Olga. 668 Sider. Smukt indb. Denne udmærkede og bekendte Bog sælges indtil videre for kun $1.00.

Elisabeth. Fortælling af Marie Nathusius. Oversat og bearbejdet for „De unges Bibliotek" af „Ellen". 684 Sider. $1.00. Med Guldsnit $1.20.

Hele Livet for at vinde en evig Krone. Fortælling fra Mellemtyskland i Tiden under og omkring Krigen 1870. Fra Tysk ved Olga 166 Sider. I Omslag 35 Cts. smukt indb. Nu 60 Cts.

Gennem Brændingen Af A. Giberne. En smuk Fortælling fra England. 184 Sider. I Omslag 40 Cts. Indb. 70 Cts.

Gud er min Frelse. Fortælling fra højere Kredse i Tyskland i Revolutionsaarene 1848—1850. Af Eugenia v. Mitzlaff. Oversat af Olga. 308 Sider. Komponeret Bind. 80 Cts

I hans Haand. Fortælling om Stundisterne i Rusland. Af Hesba Stretton. Fra Engelsk ved Olga. 212 Sider. I Omslag 40 Cts. Indb. 80 Cts.

Gennem et Naaleøje. Fortælling fra England af Hesba Stretton. En Bog, der svarer til sin Titel. 377 Sider. Smukt indb. 90 Cts.

ANDRE FORTÆLLINGER.

Paa Lovens Grund. Fortælling af Fanny Tuxen. 407 Sider Smukt indb. Pris $1.00.

Fanny Tuxen: Fortællinger. Syv forskellige. Tilsammen 157 Sider. Smukt indb. 60 Cts.

Ellinor Falsen. Fortælling af Fanny Tuxen. 188 Sider. Smukt udstyret. Pris $1.00.

Solopgang. En Fortælling af Past. N. P. Madsen. 245 Sider. Indb. 80 Cts.

Anita. Fortælling fra Rom. Af Past. N. P. Madsen. 168 Sider. Indb. $1.00.

Ole. Fortælling af Past. N. P. Madsen. Omsl. 20 Cts.

Povl. Fortælling af Past. N. P. Madsen. Omsl. 20 Cts.

Paa Flugt. Fortælling af Past. N. P. Madsen. Omsl. 20c.

Gud kan. Fortælling af Past. N. P. Madsen. Omsl. 40 Cts.

Fyrsten af Davids Hus. Eller tre Aar i den hellige Stad. Af Past. H. I. Ingraham. 496 Sider. Illustreret. Smukt indb. $1.50.

Davids Trone. Eller Israels Hædersdage. Af H. I. Ingraham. 383 Sider. Indb. $1.25.

Ildstøtten. Eller Israel i Trældom. Af Pastor Ingraham. 348 Sider. Indb. $1.25.

Hvad der staar bagved. Nutidsfortælling fra England og Danmark af M. E. 240 Sider. Solidt indb. $1.00.

Agathes Mand. Af Forfatteren af „John Halifax". 317 Sider. Smukt indb. Pris $1.00.

Maus 400 Fortællinger. En Samling kristelige Fortællinger for Skolen og Hjemmet. Ordnet efter Katekismens Hovedstykkker. 595 Sider. Indb. $1.50.

Lys paa Vejen. Smaatræk og Fortællinger til Brug for Præster og Søndagsskolelærere. 242 Sider. Indb. $1.00.

Moodys Fortællinger. Religiøse Fortællinger fra store og gode Mænds Liv og Virksomhed. 229 Sider i mørk Shirtingsbind. Pris 75 Cts.

Fortællinger for Søndagsskolen. Samlet af I. V. Forord af Past. Vilh. Beck. Anden Samling. 225 Sider i Shirting. Nedsat $1.00.

Matthiesens 100 Fortællinger. Til Brug ved Børnegudstjenester og de unges Møder. 180 Sider i Shirting. Nedsat Pris 50 Cts.

Aks. 86 Smaatræk herhjemme — og derudefra. Til Brug ved Børnegudstjenester, Møder o. l. Samlet af Indremissionær H. Larsen og Lærer Th. Nicolaisen. I Omslag 40 Cts.

Rebekka Historier. Af Kate Douglass Wiggin. Autoriseret Dansk-Norsk Udgave ved L. Stange. 251 Sider paa svært Papir og ualmindelig smukt indb. En fin Gavebog $1.75.

Prinsesse Alice. Af Kate Douglas Wiggin. Dansk- Norsk Udgave ved Magister M. Laursen. 180 Sider i Udstyr som „Rebekkahistorier". Pris $1.00.

Prinsessens Sommerferie. Af Kate Douglass Wiggin. Paa Dansk ved Mag. M. Laursen 194 Sider. Udstyr som foregaaende Pris $1.00.

Morgengry. En Fortælling fra det dansk-amerikanske Kirkeliv. Af Past. J. J. Kildsig. 170 Sider i smukt og stærkt Shirtingsbind. Pris 50 Cts.

Robert. Fortælling for Ungdommen. Oversat fra Engelsk af Past. Chr. Christensen. 144 Sider. Shirtingsbind. 50 Cts.

Titus, en Korsets Fælle. Fortælling fra Kristi Tid af Florence Morse Kingsley. Efter det engelske. 250 Sider i stærk Shirting. 80 Cts..

Roxy. Fortælling fra Pionær-Tiden i Indiana. Af Edward Eggleston. Oversat af E. G. 484 Sider i fint lyseblaat Shirting med Titel trykt i hvidt. Pris $1.00.

Glæden i Herren. Fortælling af Vollmar 193 Sider. I Omslag 50 Cts. Indb. 80 Cts.

Livet i Lys. Fire Fortællinger til de 3 Trosartikler. Af Ernst Evers. 241 Sider. Shirtingsbind. Specielpris 50 Cts.

Adventklokker. Seks Fortællinger af Ernst Evers. 117 Sider. Kartonneret. 25 Cts.

Herrens Veje, og hvorledes nogle af Rigets Børn fandt dem Fra forskellige historiske Kilder. 13 Fortællinger. 188 Sider i lille Format. Shirtingsbind. 40 Cts.

Ved Afgrundens Rand. Fortælling for Ungdommen. 89 Sider paa svært Papir. Shirtingsbind 50 Cts.

Odebrekt eller Vekslingerne i en Synders Liv. Fra Tysk ved Past. Joh. Clausen. 266 Sider. Shirtingsbind. Speciel Pris 50 Cts.

Jadwiga. Nutidsfortælling fra Rusland af Ernst Schrill 155 Sider. Shirting. Nedsat Pris 40 Cts.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska.